

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੰਬਰ ਦਸ

ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ: ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਦਾ ਪਤਨ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ

Jeff Pippenger
2024-08-26

ਅੰਤਿਮ ਵਿਵਾਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਵਾਦ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਸੁਖਮ ਬਿੰਦੂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ, ਆਇਤ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ, ਜੋ ਇੱਕ ਘੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਣ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9:15.

ਇਹ ਆਯਤ "ਇੱਕ ਘੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ" ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਇਸ ਦਾ ਆਰੰਭ-ਬਿੰਦੂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਾਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਮਾਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋਸ਼ਿਆ ਲਿਚ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਅਗਾਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ 1840 ਵਿੱਚ ਓਟੋਮਨ ਸਰਵੇਚਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਿਚ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਗਾਹੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਵੀਂਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਹ ਸਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਉਹੀ ਸਾਲ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਟਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਲਿਚ ਦੀ ਇਸ ਅਗਾਹੀ ਦਾ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"1840 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਦਭੁੱਤ ਪੂਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੁਚੀ ਜਗਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਗੂਈ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋਸ਼ਿਆ ਲਿਚ ਨੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਓਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪੂਰਵਕਥਨ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ... 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਓਟੋਮਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠੀਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਣੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ

ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਦਾ ਗਿਆ।" The Great Controversy, 334, 335.

ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉੱਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਆਕਰਮਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਅਤੇ "the daily" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਆਕਰਮਣ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ। ਉਹ ਕਾਰਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਨੇਕ ਪੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਤੇ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਪਣਾਏ ਸਨ।" ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੇ ਤੱਤ ਬਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਮਝ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਸੰਦੇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਅਗੂਆ ਚਾਰਟਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸੀ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਸ ਕਥਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਦਿਨ ਅਤੇ ਘੜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਣ।

ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਘੜੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਨਹੀਂ, ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਨੇਏ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਲ-ਪਰਲੈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਤੇ ਪੀਂਦੇ, ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਨੇਏ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਜਲ-ਪਰਲੈ ਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਵਹਾ ਨਾ ਲੈ ਗਿਆ; ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਦੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ; ਇੱਕ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 24:36-40।

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਿਲਰਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

"ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸ ਘੜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ" ਆਗਮਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤਰਕ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਹ ਹੈ: 'ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸ ਘੜੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਦੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ।' ਮੱਤੀ 24:36। ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਮਨਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਜੋ ਗਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਬਚਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੈਤੂਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਵਾਰ ਨਿਕਲ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ: 'ਤੇਰੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?' ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ: 'ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਉਹ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੈ।' ਪਦ 3, 33। ਉਧਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਕਥਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਘੜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣੀਏ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਨੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਗਮਨ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਘਾਤਕ ਸੀ ਕਿ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਕਦੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਦਾਸ ਦਾ

ਵਿਰੋਧ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ,' ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। 'ਇਸ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ,' ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਦਾਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆ ਕੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਏ।' ਪਦ 42, 46। 'ਜੇ ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਜਾਗਦਾ ਨਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚੇਰ ਵਾਂਗ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਜਾਣੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਘੜੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਵਾਂਗਾ।' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:3।" The Great Controversy, 370.

ਜਦੋਂ ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ "ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਮਰਯਾਦਾ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਗਿਆ।" ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਲਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਹਨ।

ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸਮਰਥਾ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ (ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ) ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮੂਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਗਿਆ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀਆਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਹ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਗਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਬਹੁਤੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਸਨ।" Manuscript Releases, volume 9, 134.

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਸ ਚਲਹਟ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਹਟ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਸੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਹਟਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਦੂਜੀ ਲਾਈਨ ਰੱਖ ਕੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਰਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਚਲਹਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਸਰਵਜਨਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਜੋ ਕਦੇ ਕੀਤੀ, ਉਹ 1994 ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ 1995 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸੁਧਾਰਕ ਲਾਈਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੀ। 1840 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ Future for America ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਗਏ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ 1840 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ ਲੋਕ *Future for America* ਦੀ ਚਲਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਲਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ—ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮ—ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਦੂਤ ਇਸ ਸਮਝ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਫਿਰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਖਰਸ਼ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ Future for America ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

“ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਸਿਆਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਪੁਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਗੂਪਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪੁਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤ, ਜੋ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਰਨੀਆਂ ਸਨ....”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ ਜੋ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।’ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਚਲਦੀ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣੇ ਹਨ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,’ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ।’ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” The 1888 Materials, 803, 804.

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣੀ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ, ਜਦੋਂ Future for America ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ Future for America ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ" ਬਾਰੇ "ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ," ਅਤੇ "ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।" "ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ" Future for America ਨਾਲ "ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚ" Future for America ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ। Future for America ਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਲਾਗੂਕਰਨ" ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਿਤ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲ ਮੁੜ ਮੁੜ, ਅਨੇਕਾਂ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣ, ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਤਿਹਰਾ ਪ੍ਰਯੋਗ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਤਰ ਲੋਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲੈਣਾ ਹੀ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੀਜੀ ਹਾਏ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚੀ। ਤਦ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਕ ਸੌ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਅਵਧੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

"ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਵੇਖੀ। ਇਸ ਜੋਤਿ ਦੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!'"

"ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਦੂਤ ਭੇਜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰੁਤਸਾਹ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਜਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!'" Early Writings, 238.

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ, ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਏ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਦੂਤ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਮਾਨੋ ਹਰ ਥਾਂ ਗੂੰਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, 'ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੇ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਲਵੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।' ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਵਾਂਗ ਜਾਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ 1844 ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਧੀਰਜਵਾਨ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਆਖਰੀ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਵਿਪਤੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਣ।" Spiritual Gifts, volume 1, 195.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਾਰ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰੋਧ-ਭਰੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੂਤ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵੰਤ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਤਾਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:2।

ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਾਰ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਬਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਬਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਪਤਨ—ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੇਲਸ਼ਸਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ—ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਉਸ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਲੱਛਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ।” ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਉਸ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਦੇ ਪਤਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ: ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਤਰਾ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਪਰਸ਼ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਿੰਨ ਹਾਹਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ।

ਉਸ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ Future for America ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ Future for America ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੁਹਰਾਵੇ ਨੇ Miller ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ—ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਕਿਉਂਕਿ Future for America ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ Millerite ਇਤਿਹਾਸ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ 1840 ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਮਲਾ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਜਾਂ ਜੈਸੂਇਟਾਂ ਦੀ, ਜਾਂ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਦੀ, ਜਾਂ ਬੁਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਰੂਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਚਲਹੇਰੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ।

“ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਆਉਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਇੱਕ ਜਵਾਰਭਾਟੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਮੰਜ਼ਲ ਉੱਤੇ ਮੰਜ਼ਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰੀਤ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ, ਤਦ ਕਿਹੜੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ! ਤਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3 ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਅਠਾਰਹਵਾਂ ਸਾਰਾ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕੇਵਲ ਇੰਨਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋੜਨ ਅਤੇ ਉਲਟਣ-ਪੁਲਟਣ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਚਨ, ਉਸ ਦੀ ਪਰਾਕਰਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਚੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਿਕ ਸੱਚਾਈ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਿਰਿਆ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਨਾਵਿਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਰੋਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਜੋ ਪਥੁਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੋਏਲ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਹੇ ਬੁੱਢੇਓ, ਇਹ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕੇ, ਕੰਨ ਲਾਓ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ? ਇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ। ਜੇ ਕੁਝ ਟਿੱਡੀ ਛੱਡ ਗਈ, ਉਹ ਸਲਾਈ ਕੀੜੇ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸਲਾਈ ਕੀੜਾ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਉਹ ਗੁੰਡੀ ਕੀੜੇ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਗੁੰਡੀ ਕੀੜਾ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਉਹ ਸੁੰਡੀ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ। ਹੇ ਮਤਵਾਲਿਓ, ਜਾਗੋ ਅਤੇ ਰੇਵੋ; ਅਤੇ ਹੇ ਦਾਖਰਸ ਪੀਣ ਵਾਲਿਓ ਸਭੇਓ, ਵਿਲਾਪ ਕਰੋ, ਨਵੇਂ ਦਾਖਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕੌਮ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਈ ਹੈ, ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੰਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਾਢਾਂ ਵੱਡੇ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਦਾਢਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਏਲ 1:1-6।